

Syften (Maqasid) med Surah 22 al-Hajj

Sura al-Hajj är den tjuogoandra suran i Koranen enligt den osmanska mushaf-ordningen. Den räknas som den hundrafemte suran i nedkomstordningen enligt Jabir ibn Zayds återgivning från Ibn Abbas, som sade: *Den uppenbarades efter sura an-Nur och före sura al-Munafiqun.* Antalet verser är **78**. En del av dess verser uppenbarades i Mekka och en del i Medina, därför är den en **blandad sura**. De lärdas majoritet säger: *En del av den är mekansk och en del medinansk, och den är blandad, vilket betyder att det inte går att exakt avgöra vilka verser som är mekanska och vilka som är medinanska.* Ibn Atiyya sade: *Detta är det mest korrekta.*

Ibn Ashur förklarade vad som menas med "blandad" och sade: "Detta uttalande liknar inte det som ofta sägs om några få verser i vissa suror, att de uppenbarades i en annan stad än resten av suran. Här menar man att mycket av den är mekanskt och ungefär lika mycket är medinanskt, och att det inte går att fastställa exakt vad som är vad. Därför uttryckte de sig med ordet 'blandad'." Det har berättats från Anas ibn Malik att han sade: *Suran uppenbarades i början under en resa, och Profeten ropade ut den, så folket samlades kring honom.*

Ibn Ashur sade också:

"Det liknar att surans början uppenbarades i Mekka, eftersom den inleds

med {يا أيها الناس} - 'O människor' - vilket följer mönstret för mekanska suror. Många av dess verser har också en stil som liknar den mekanska uppenbarelsen. Men att den inleds med {يا أيها الناس} betyder inte nödvändigtvis att den är mekansk. Ibn Abbas sade att uttrycket syftar på avgudadyrkarna. Jag anser att ingen sammanhängande del av suran säkert kan fastställas som mekansk eller medinansk, utan verserna uppenbarades vid olika tillfällen. Troligen ordnades suran av Profeten själv, och sådant förekommer ofta. Därför anser jag att en del av den uppenbarades i slutet av Profetens tid i Mekka, vilket antyds av inledningen, och att resten uppenbarades i Medina.”

Hiba Allah ibn Salama sade:

”Detta är en av Koranens märkliga suror, eftersom den innehåller mekanskt och medinanskt, uppenbarelse i stad och på resa, i krig och i fred, på natten och på dagen, samt upphävande och upphävda verser.”

Orsaken till namnet

Suran fick namnet **al-Hajj** under Profetens tid, och den har inget annat namn.

Namnet kommer av att Gud i den nämner hur Han befallde Abraham att kalla människorna till vallfärden, och hur Han lagstiftade dess riter. Detta är en upphöjning av vallfärden och dess välsignelser och nyttor, samt ett klander mot dem som hindrar de troende från den heliga moskén.

Suran uppenbarades innan vallfärden blev obligatorisk, vilket skedde genom verser i al-Baqarah och Al 'Imran.

Surans dygder

Abu Dawud och at-Tirmidhi berättar från Oqbah ibn Amir att han sade: *Jag sade: O Guds Sändebud! Har sura al-Hajj fått företräde framför andra suror genom två fallningsprostrationer?*

Han sade: *Ja.*

I en annan version: *Den som inte gör dem ska inte läsa dem.*

Abd ibn Humayd och al-Bazzar berättar från Anas ibn Malik att versen

{يا أيها الناس اتقوا ربكم إن زلزلة الساعة شيء عظيم}

uppenbarades för Profeten under en resa, och han höjde sin röst med den tills följeslagarna samlades. Han sade:

Vet ni vilken dag detta är?

De sade: *Gud och Hans Sändebud vet bäst.*

Han sade: *Det är den dag då Gud säger till Adam: "Res dig och sänd ut eldens folk – av varje tusen, niohundra nittio till elden och en till paradiset."*

Detta blev tungt för muslimerna, så Profeten sade:

Jag hoppas att ni utgör hälften av paradiset folk...

Och han fortsatte att trösta dem.

Abu Dawud och Ibn Majah berättar från Amr ibn al-As att Profeten lärde honom femton prostrationsverser i Koranen, varav två i sura al-Hajj.

Abd ar-Razzaq berättar att Omar och Ibn Omar brukade göra två prostrationer i suran och sade: *Den har fått företräde genom två prostrationer.*

Abu Obayd berättar från az-Zuhri att den första versen om strid som uppenbarades var:

{أَنْ لِلَّذِينَ يِقَاتِلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ}

och att strid nämndes i många verser därefter.

Surans syften (مقاصد السورة)

Sura al-Hajj innehåller flera centrala syften:

- **Att uppmana människorna att frukta Gud** och frukta Domedagens fasor – en dag så fruktansvärd att spädbarn skulle gråna och gravida kvinnor kasta sina foster av skräck.
- **Att argumentera mot avgudadyrkan**, och uppmana avgudadyrkarna att överge sin envishet och erkänna Guds enhet, samt att deras avgudar och demoner inte kan hjälpa dem vare sig i detta liv eller i nästa.
- **Att fördöma deras meningslösa argumentation** i frågor om Guds enhet, då de saknar kunskap och endast följer villfarelse.
- **Att fastslå att uppståndelsen är sann**, och att det är orimligt att förneka den när Gud skapat människan från jord, sedan en droppe, och format henne genom olika stadier.
- **Att visa Guds makt genom att ge liv åt den döda jorden** genom regn – vilket är ett bevis på Hans makt att återuppväcka de döda.
- **Att förklara att deras förnekelse av uppståndelsen** kommer av okunnighet och högmod inför Profetens budskap.
- **Att beskriva avgudadyrkarna som vacklande** i sin inställning till islam.

- **Att antyda deras arrogans gentemot Abrahams väg**, trots att de påstår sig följa honom.
- **Att påminna dem om vallfärdens välsignelser**, som Gud skänkt dem, men som de otacksamt förnekar.
- **Att likna dem vid tidigare förnekande folk**, som avvisade sina profeter och därför straffades.
- **Att varna dem för att samma öde kan drabba dem**, och att dröjsmålet med straffet endast är en prövning – samtidigt som detta tröstar Profeten och de troende.
- **Att förklara att mänskligheten alltid varit delad i vägleda och vilsegångna grupper.**
- **Att Domedagen är dagen då allt avgörs**, och varje grupp får sin belöning eller sitt straff.
- **Att de troende och de förnekande är två grupper** som tvistar om Gud, och att var och en får sin rättvisa lön.
- **Att trösta Profeten och de troende** genom att förklara att Satan försöker förvränga budskapet i de förnekandes hjärtan, men att Gud fullkomnar sitt ljus och upphäver Satans inflytande.
- **Att upphöja Koranen och dess mottagare**, och beskriva de troende som tålmodiga och gudsfruktiga, medan de förnekande avskyr Koranen.
- **Att ge tillstånd till de troende att strida** mot dem som angriper dem, och att lova dem seger och upprättelse.
- **Att avsluta suran med en påminnelse om Guds välsignelser**, Hans utvalda tjänare, och en uppmaning till de troende att hålla fast vid lydhet, närhet till Gud och förtröstan på Honom – ty Han är deras Beskyddare och Hjälpare.

KORANEN & SUNNAH

- [Muslimens skyldighet att ha taqwá och att ge Profetens ﷺ ord företräde](#)
- [Förbudet mot att sätta sig före Allah och Hans sändebud \(ﷺ\)](#)
- [Sunnah - dess förståelse](#)
- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah - En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah - Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam - varför vi inte kan klara oss utan den](#)

- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)